

KULTURA JĘZYKA

Język, którym się posługujemy, świadczy o nas, jest odbiciem naszego sposobu myślenia, osobowości, naszej kultury. Jest narzędziem myślenia i poznawania świata, wyrażania emocji, umożliwia komunikowanie się i oddziaływanie na innych. Jest składnikiem kultury państwa, który spaja naród, świadczy o jego odrębności oraz wspólnym pochodzeniu.

Kultura języka to świadome i celowe posługiwanie się słowem mówionym i pisany oraz umiejętność poprawnego mówienia i pisania. To słowa prawdy, rzetelne przekazywanie myśli, spokój i szacunek wobec rozmówcy. To rozmowa, która poszerza wiedzę, pomaga, buduje, motywuje do pozytywnego działania. To lektura, która uskrzydla intelektualnie i duchowo.

Dzieci i młodzież uczą się korzystać z języka w rodzinie, w szkole, ze środków społecznego przekazu. Rodzice, nauczyciele, autorzy i prezenterzy mediów winni być kompetentnymi przewodnikami w dziedzinie języka, literatury i kultury. Tempo życia powoduje, że porozumiewamy się szybko, skrótowo. Brakuje nam czasu na dokładne i poprawne formułowanie i wyrażanie myśli, uzasadnianie poglądów, opinii. Media mają skłonność do ustawicznego bawienia odbiorców, obniżając poziom intelektualny, estetyczny, moralny, kulturę języka.

Wypowiedzi młodych ludzi charakteryzuje ubogie słownictwo, kłopoty z budowaniem rozwiniętych zdań, niedbałość w zakresie składni i wymowy. Rozmowy bezpośrednio zastępują komunikatami elektronicznymi. Groźnym zjawiskiem współczesnej polszczyzny młodych jest wulgaryzacja języka. Zbyt często spotykamy się z wulgarnymi, brutalnymi słowami, które ranią, poniżają i niszczą. Codziennie mamy do czynienia z „chorym językiem”.

Kultura języka ułatwia komunikację, tworzenie i odbieranie informacji, zapobiega nieporozumieniom, zwiększa wzajemne zaufanie. Pielęgnowmy piękno naszego języka i dbajmy o ten wielki skarb polskiej społeczności.

Całość dostępna na stronie:

<http://wychowawca.pl/05-2017-kultura-jezyka/>